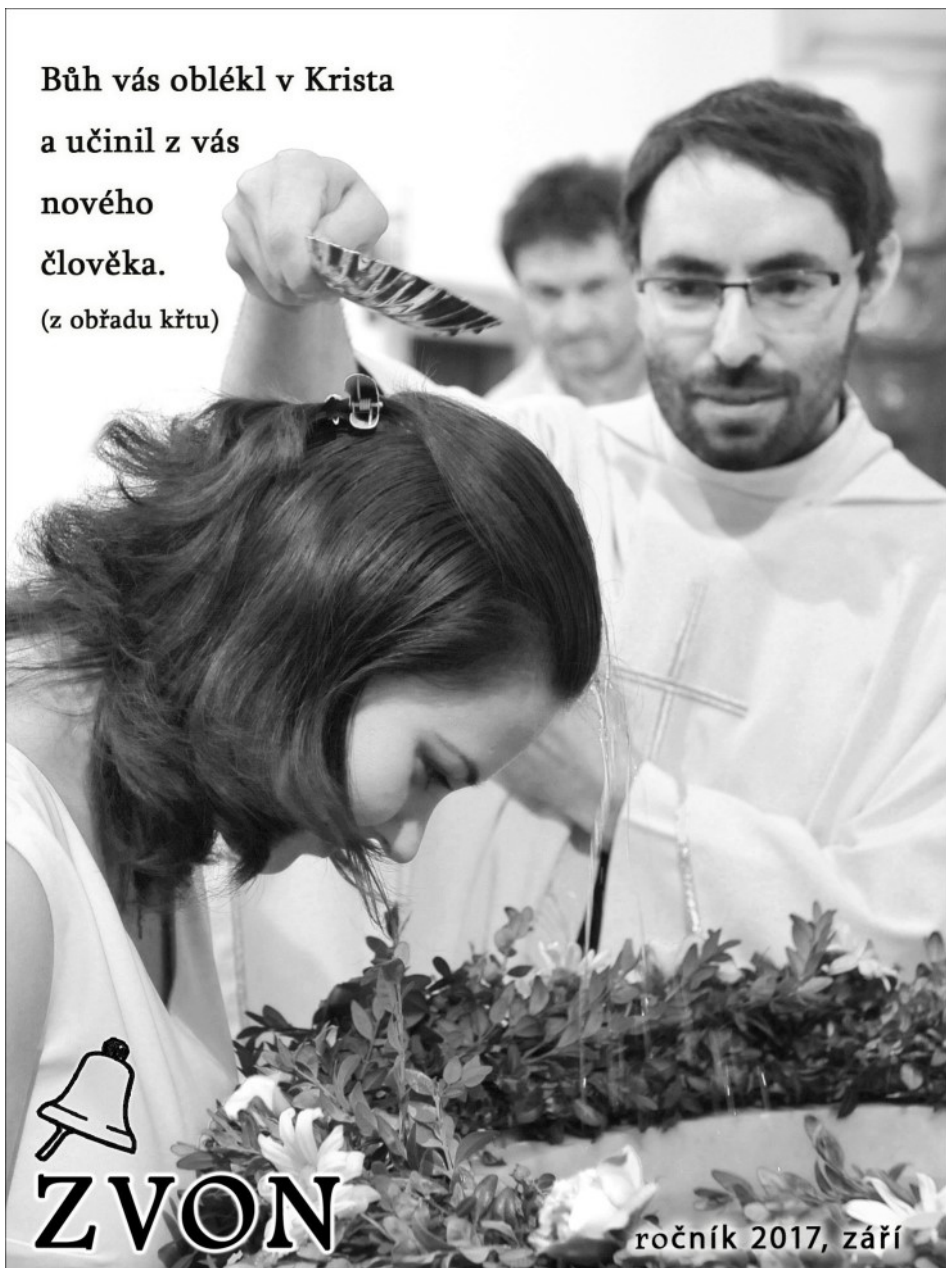

Bůh vás oblékl v Krista
a učinil z vás
nového
člověka.

(z obřadu křtu)

ZVON

ročník 2017, září

FARNÍ ZPRAVODAJ

číslo 2

Odry | Mankovice | Veselí u Oder | Tošovice | Pohoř

Selfie pro Pannu Marii

Léto je vždy obdobím pohybu a přesouváním se s větším nebo menším zavazadlem sem a tam. Nebyl by to ale člověk, nejmilejší Boží tvor, aby svým přesunům nedal hluboký smysl. Stane se tak pokaždé, když se cílem jeho cesty stane místo spojované s duchovním občerstvením. **Z běžného cestování za zábavou, odpočinkem nebo poznáním se náhle stane pouť.** Stojí za to ptát se, proč většina poutních míst je mariánských. Zdá se, že právě Ježíšova Matka Maria umí velmi jednoduše a s jakousi lehkostí lidem **zprostředkovat vylévání Boží milosti.**

Odvažují se doufat, že i vy jste se na nějaké to mariánské potní místo vydali. Vzpomínám si na naši farní pouť na **Turzovku**, na prosebnou pouť za otce Michala na **Svatý Hostýn**, na nedalekou „**Pannu Marii ve Skále**“, která letos vystřídala svatého Vavřince, coby patrona kuchařů. Matka Boží přece vařila Svaté Rodině, tak proč k ní nechodit pro nějaký ten recept.

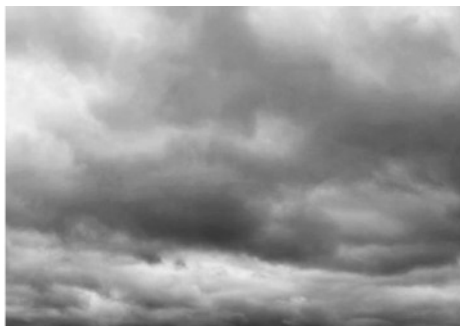
Na závěr prázdnin jsme si s otcem biskupem Martinem vyjeli na krátkou, ale o to víc milou pouť na **Jasnou Horu do Čenstochové**. Rád tam jezdím, ne jen pro krásu a atmosféru tohoto místa, ale také proto, že právě zde padlo v roce 1992 mé rozhodnutí odevzdat přihlášku do kněžského semináře. Letos byla Jasna Hora oblečená do velmi svátečního kabátu. Není divu, slaví tam **300 let od korunovace obrazu** Panny Marie Čenstochovské papežem Klementem XI.. A já píšu tento úvodník vlastně proto, abych vám pověděl o velmi neobvyklém způsobu, jak si chtějí především mladí Poláci toto výročí připomenout. V duchu moderních technologií přišla studentka Monika s nápadem vyfotit si, třeba mobilem, **tzv. selfie**, tedy autoportrét. Ten pak stačí zaslat na určenou adresu. Když se takových fotografií sejde několik tisíc, chytrý program z těchto tváří dokáže vytvořit ikonu Panny Marie Čenstochovské. Aby to byl skutečný **dárek Matce Boží**, je podmínkou takové zásilky udělat nejdříve něco pro svůj duchovní život. *Přistoupit ke svátosti smíření, urovnat případný spor s druhými, přestat pít alkohol* a podobně. Krásné ne? V duchu Mariina výroku: „**Udělejte, co vám řekne**“. (Jan 2, 5) Můžeme říci, že právě toto je skutečné umělecké dílo hodné obdivu.

Léto je vždy obdobím pohybu a přesouváním se. Pokud se nám podařilo alespoň **kousek posunout k Bohu**, nedivme se, pokud v tom bude mít prsty jeho Matka.

Proste, a bude vám dáno!

Mezi hromadou prázdninových zážitků mi jeden utkvěl v paměti silněji, než ty ostatní. Na vlastní kůži (a to doslova) jsem pocítila, že některé naše prosby, třeba letmé a zcela prosté, jsou vyslyšeny až expresní rychlostí, a nás to může nechat překvapenými, ale když nám to dojde, z překvapených se staneme rozradostněnými a vděčnými.

V jedné z vln tropického horka jsme byli pozváni na oslavu kulatých narozenin na Slovensko. S chutí jsme celá rodina vyrazili vstříc novým zážitkům a oslava byla skutečně vydařená. Když jsme pak v neděli ráno balili stan, můj muž jen tak letmo poznamenal, že jsme s sebou vezli hodně oblečení. Ale do auta se to vešlo a je lepší být připraven, zvláště s dětmi. Po snídani se nás část vypravila na mši svatou do nedaleké obce, a protože byl krásný slunečný den, rozhodli jsme se pro cestu pěšky přes pastviny a louky. Cestou jsme si zpívali s kytarou a bylo nám vlastně krásně. Jen jedna taková drobnůstka mi trochu kazila dojem z celé té krásy. Přece jen – po oslavě druhý den veder, na odpoledne ještě naplánované návštěvy příbuzných před cestou domů, sprcha v nedohlednu. A když jsme vyšli z kostela a chystali jsme se na zpá-

teční cestu, prohodila jsem ještě na hřbitově (při pohledu na kohoutek s vodou), že by se ta sprcha docela hodila.

Vyšli jsme lehkým krokem na kopeček nad kostelíkem, a když jsme se ohlédlí, jestli už jsme všichni, začala jsem nejen já tušit, že sprcha nás skutečně nemine – naproti nám se sbíhaly dva velké kopce a mezi nimi stály domy, které se ztrácely za šedými šňůrami silného deště z tmavých mraků nahoře. Zvedal se vítr a hnal mraky směrem k nám. Přidali jsme do kroku a za chvíli ještě, ale i bez matematických výpočtů nám začalo být jasné, že návrat nemůžeme stihnout včas. Vítr zesílil a dešťové mraky se k nám přihnaly ze zadu i z boku, jemný déšť postupně přidával na intenzitě a přímá úměrnost určovala rychlost našich kroků – vzápětí i rychlost běhu. Během několika málo vteřin jsme byli mokří až na kůži, pak přišla i kroupová masáž, a to už ti nejmenší začínali brečet a my se

pohlížet po úkrytu. Při pohledu dozadu bylo ale jasné, že ukryvat se nemá smysl, že to bude stejné nebo horší, ale zlepšení nás nečeká. Tatinci s dětmi tedy běželi napřed a já už zpomalila krok, protože mi klouzaly boty a stejně jsem byla mokrá už celá. A najednou mi to došlo! Nemohla jsem jinak, než se začít usmívat.

Když jsme se pak převlékli do suchého oblečení, kterého jsme ještě ráno měli pocit, že máme „zbytečně moc“, bylo nám dobře a já cítila potřebu se ostatním tak trochu omluvit, protože jsem si tu sprchu prostě OPRAVDU PŘÁLA!

Alena Dratnalová

Náš nový kaplan otec Pavel

Milí přátelé, z důvodu zdravotního stavu otce Michala bylo třeba řešit otázku, jak bude zvládat všechny úkoly spojené především se službou kaplana ve Střední pedagogické a zdravotnické škole svaté Anežky. Otec biskup se rozhodl poslat do Oder posilu v osobě novokněze otce Pavla Obra, který bude sloužit nejen škole samotné, ale také vám všem.

Jsmo za něj jistě vděční nejen Pánu Bohu, ale také městu Ostravě, protože je to už třetí kaplan z jejího obvodu. Otec František Staněk pochází z místní části Zábřeh a Michal s Pavlem pak oba z Poruby. Všichni, i když první studuje v zahraničí, jsou stále vedeni pod Odrami. Otce Pavla, kterému přejeme hodně Božích milostí a darů Ducha, jsem poprosil o pár slov o sobě pro náš zpravodaj Zvon.

Drazí farníci, jistě jste si všimli, že Vám ve vaší farnosti přibyl jeden nový kaplan. Je mi ctí se Vám malinko představit. Asi **před 33 lety** se mi podařilo dostat na tento svět a začít pouť do Božího království. Narodil jsem se své **mamince Lence a tátovi Pavlovi**. Po něm jsem převzal také jméno. Předem mnou se narodila má sestřička Zuzka, po mně pak sestra Terka a Maruška. Pak delší dobu byla pauza, a pak se narodil i František s Míšou. Ano, mám **5 sourozenců**. A jsem za ně moc rád.

Nebyl jsem věřící, a přesto v mém srdci byla **hluboká touha po víře**. Poprvé jsem se s Bohem setkal jako 4 letý chlapec v nemocnici, kdy se mě ujal. Pak při pohřbu mé prababičky, která měla 14 dětí, 2 zemřeli na spavou nemoc, jedno po porodu, při kterém sama málem zemřela. Měli hospodárku a velická pole, tak opravdu těžký život, a do toho komunistický režim, který jim tato pole vzal. Když jsem na pohřbu přemítal o těchto skutečnostech, tak jsem zaslechl slovo: „**Není možné, aby za to, co na zemi prožila, nebyla odměněná**“. Tato jednoduchá věta, která se vynořila v mé mysli, byla pro mě rozhodující. Od té doby jsem se rozhodl, že budu chodit do kostela a **uvěřil jsem v Boha**.

Po základní škole jsem studoval učiliště v oboru automechanik, a po vyučení jsem šel do maturitního ročníku v oboru provozní technik. Již tehdy jsem Bohu řekl, že **pokud to udělám, tak se stanu knězem**, protože škola mi moc nešla, a měl jsem co dělat, abych na základce nepropadl z matiky. Můj pan farář po maturitě, když jsem mu oznámil, že chci nastoupit do semináře, řekl, **ať jdu pracovat**. A pro mě to bylo takové nepředstavitelné. Ptal jsem se Boha, co mám dělat, protože mě nic nedokázalo naplnit. Tak jsem šel na pracák a během té doby jsem si přivydělával u firmy Porubanet připojováním lidí k internetu. Po roce se situace opakovala. Zemřel ale můj velice dobrý přítel, který se staral o údržbu kolem fary. A tak jsem nastoupil na jeho místo **na faru jako údržbář**. Až po roce jsem mohl nastoupit do semináře.

Po šesti letech jsem se dostal do situace, kdy jsem se měl rozhodnout, zdali přijmu svěcení. Dostihly mě ale nevyřešené věci z minulosti a já věděl, že si nemohu dovolit vstoupit do kněžství v takovém stavu. Proto jsem nebyl vysvěcen a rok a půl jsem pracoval v **Centru pro zdravotně postižené v Ostravě**. Rok jsem pak pracoval ve farnosti Ostrava - Přívoz u otce Bogdana Stepeina. Tam jsem **prožil dotek Boží lásky** a uvědomil si, že to, co brání vysvěcení, je má pýcha. Ta bránila mému rozhodnutí. Od té doby se vše začalo postupně měnit a já začal Bohu více důvěřovat, více jej milovat a odevzdat mu celý svůj život. **Požádal jsem biskupa o jáhenské a kněžské svěcení** a nyní vnímám přes veškeré obtíže spojené se službou, že je stále se mnou, a že mu mohu stále více a více důvěřovat, ať už se stane cokoli.

S Boží pomocí váš kaplan Pavel Obr

Všichni oderští duchovní otcové pohromadě: Michal, Pavel, Petr a František

Celostátní setkání mládeže v Olomouci

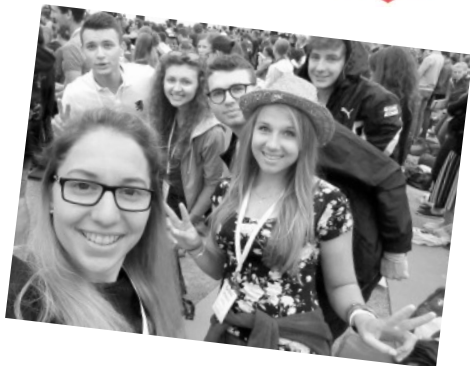
Ve dnech 15. – 20. srpna jsem se účastnil Celostátního setkání mládeže v Olomouci. Těm, kdo nejeli, chci říct, že udělali chybu. Tato akce, které se účastnilo asi 6500 mladých lidí stejné víry, se mě velice dotkla. Byl jsem překvapen tak pestrým, zábavným a motivačním programem, který vedl k jednomu cíli a to k Bohu. Každý si tady našel program, který mu vyhovoval. Kdo chtěl koncerty, mohl si zajít na gregoriánský chorál, přes varhanní koncerty až po soudobé skupiny. Kdo se chtěl něco dozvědět o životu v řeholích, tak mohl navštívit kterýkoliv klášter v Olomouci. Kdo chtěl přednášky či workshopy, měl jich na výběr asi 40. Krásně je, že ať šel člověk na cokoli, pořád to bylo o jednom, a to Bohu.

Nesmím také opomenout páteční pěší pouť na Svatý Kopeček nebo sobotní den s rodinami. Vše zakončila nedělní mše svatá, při které arcibiskup Jan Graubner připomínal heslo celého setkání „Nebojte se!“. A tak prosím, až bude další setkání mládeže, nebojte se tam jet.

Martin Jakubík ml.

NEBOJTE SE!
CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE OLOMOUC 2017

Pět dní v Olomouci s vrstevníky z celé České republiky a za jedním cílem – být blíž Bohu. To bylo celostátní setkání mládeže, které oplývalo přednáškami na téma víry, vztahů, manželství, křesťana a světa. Měli jsme možnost zúčastnit se workshopů (Evangelizace jako životní styl), koncertů a mnoho jiného.

CSM bych označila jako jednu velkou modlitbu. Byly to chvíle strávené s Bohem, a to ve společenství přátel. Nejvíce mě oslovil program, který každý den setkání nesl téma „nebojte se“. Osobně jsem si, mimo jiné, vybrala přednášku Známost jako období růstu a Proč patří k duchovnímu životu zkoušky. Je nádherné potkat se na takové akci se spolužáky, a tak doufám, že nás bude jen přibývat.

Anna Jakubíková

Nejblíží chystané akce

- Ne 10. 09.** Procesí na Mariastein od farního kostela v Odrách 6.30
Ne 17. 09. Veselí 11.00, Restaurovaný oltář - děkovná bohoslužba
So 23. 09. Ostrava 10.00, Oslava Jubilea Fatimy v České republice (viz níže)
Čt 28. 09. Veselí 15.00, Drakiáda
Ne 01. 10. Víťovka 11.00, Hody v kapli Andělů strážných
Ne 01. 10. Odry 09.30, Děkovná mše svatá za úrodu
So 07. 10. Loučky 11.00, Hody v kapli Panny Marie Růžencové
Ne 12. 11. Tošovice 11.00, Poutní slavnost svatého Martina

Příští, adventní číslo zpravodaje Zvon bude věnováno **otci Vojtěchu Klimentovi** u příležitosti **100 let** od jeho narození (17. 11. 1917). Těšíme se na vaše příspěvky.

Další akce budou projednány na schůzce pastorační rady v po 4. 9. (19.00) na faře.

Naše účast na oslavě fatimského jubilea v Ostravě

Protože se málokomu z nás v tomto roce podařilo navštívit poutní místo Fatima v Portugalsku, využijme toho, že **Fatima přijíždí k nám**. Jedná se o putování sochy Matky Boží Fatimské přímo z místa zjevení po významných kostelích v naší republice. Patří k ní i katedrála v Ostravě, kam se společně vydáme **v sobotu 23. září 2017**. Vypravíme autobus, který bude z Oder odjíždět v 8 hodin, tak abychom do katedrály dojeli zavčas.

Přihlašovat se můžeme do formuláře v kostelích. Cena bude okolo 130 Kč.

PROGRAM V KATEDRÁLE BOŽSKÉHO SPASITELE 23. 9. 2017

10.00 hod. slavnostní zahájení a přivítání sochy Panny Marie Fatimské

10.30 hod. pontifikální mše sv., koncelebrují kněží z diecéze

14.00 hod. sv. růženec a promluva na téma „Fatima naše naděje“

Obnova zasvěcení – svěření diecéze Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Slavnostní modlitební cesta se sochou Panny Marie Fatimské se zakončením v katedrále, Te Deum a svátostné požehnání.

My se budeme účastnit programu do závěru mše sv. a pak se vracíme domů.

Již teď bych chtěl poděkovat vám všem, kteří jste přijali Pannu Marii Fatimskou ve svých domovech při jejím putování našimi farnostmi.

Výuka náboženství a příprava ke svátostem v Odrách

I. – II. ročník	čtvrtek 13 ⁰⁰ -13 ⁴⁵	ZŠ Komenského, Anežka Schugová
III. – IV. ročník	pondělí 13 ¹⁵ -14 ⁰⁰	ZŠ Komenského, o. Petr Kuník
IV. – VI. ročník	pondělí 14 ⁰⁵ -14 ⁵⁰	ZŠ Komenského, o. Petr Kuník
VII. – IX. ročník	pondělí od 18 ⁵⁰	fara Odry, o. Michal Jadavan

Přesný čas výuky se může měnit dle potřeb dětí. Náboženství se začíná vyučovat v pondělí **11. září 2017**, s výjimkou nejstarší skupinky, ti budou muset počkat na návrat otce Michala ze zahraniční cesty. I. a II. ročník letos přebírá paní Anežka Schugová s podporou Katechetického centra v Ostravě. Prosím abyste děti přihlásili co nejdříve (do 3. září), i když ještě nevíte, jaké budou mít vyučovací. Při plánování kroužků je dobré zvažovat výchovné priority. Přihlášky je možné získat v kostele, na faře nebo je lze stáhnout na webu farnosti farnostodry.cz.

Letos také rozjždíme přípravy dětí k 1. svaté zpovědi a 1. svatému přijímání. Týká se to nejen **žáků 3. ročníku**, ale tentokrát z organizačních důvodů i některých **dětí z 2. třídy**. Rodiče dětí budou mít informativní a plánovací schůzku ve **čtvrtek 14. září v 19.15** na faře v Odrách.

Darovací burza

pro materiální pomoc sociálně potřebným zprostředkovaná
Občanským sdružením **Diakonie Broumov** se koná v sále fary v Odrách.

PÁTEK 6. 10. 2017 9 - 18 hod.

SOBOTA 7. 10. 2017 9 - 12 hod.

Nosit můžete letní i zimní oblečení, lůžkoviny, ručníky, utěrky, záclony, přikrývky, elektroniku, domácí potřeby, nádoby, obuv, hračky, jízdní kola, kočárky, školní potřeby - vše nepoškozené, čisté.

Prosíme o finanční příspěvek. Děkujeme za Vaši pomoc.

ZVON, vydavatelem je Římskokatolická farnost Odry, Kostelní 11, 742 35 Odry
IČO: 47863307, vychází 3x ročně, registrace MKČR E 14914.

Foto na titulní straně: Jiří Schindler, křest Kateřiny Grygarové v Odrách 5. 7. 2017